

Herdenking van de 1659 Slag bij Nyborg, Denemarken, 14 november 2009.

In 1658/9 was er sprake van een dreigende Zweedse overheersing van de beide oevers welke de toegang tot de Oostzee bestreken. Dat zou tot verhoging van tolgelden of zelfs belemmering voor onze belangrijke handel kunnen inhouden.

De Republiek besloot een eskader naar de Sont en belendende wateren te sturen om Denemarken te ondersteunen tegen de Zweden, en zo de status quo te handhaven. Deze inzet, en de daarbij voor het eerst ook aan de wal ontplooidde zeesoldaten van het eskader op het eiland Funen had tot gevolg dat in een gezamenlijk optreden te land en ter zee van de Denen en de "Nederlandse" troepen en effectieve inzet van de schepen, de het eiland Funen bezettende Zweden tot de aftocht werden gedwongen.

Saillant detail: de Deense koning had speciaal om De Ruyter gevraagd in zijn verzoek om steun. De scheepsbewegingen en blokkades speelden zich vooral af rond de oostkant van het eiland Funen (vooral bij Nyborg en Kerteminde, rond Kopenhagen en voor Landskrona (Zweden)).

De herdenking van de voor Denemarken succesvolle slag werd op 14 november 2009 bijgewoond door de secretaris/penningmeester en de voorzitter.

Na een herdenkingsdienst in de Onze Vrouwen Kerk ging de vaandeloptocht naar het Herdenkingsmonument (kranslegging)

en het Koninginnebastion van de Nyborg Vesting (4 salvo's met historisch geschut)

en verder naar de Ridderzaal.

In de Ridderzaal vonden enige speeches plaats, onder meer door de Nederlandse Ambassadeur Z.E. van Zutphen, die juist de vitale Nederlandse rol benadrukte en De Ruyter daarin vooropstelde, maar ook er gewag van deed dat het niet in de bedoeling had gelegen om Denemarken oppermachtig te laten worden op beide kusten.

Ook de voordracht van zijn Zweedse collega is hier vermeldenswaard, omdat na het verliezen van deze slag de Zweedse Koning

knarsetandend had gezegd, dat uitsluitend Admiraal De Ruyter er de oorzaak van was geweest, dat hij nu niet voor eens en altijd het Deense Koninkrijk had kunnen inlijven.

Tenslotte is het van belang op te merken, dat het voor deze eerste keer volgens opgezet plan zo succesvol gebleken inzetten van zeesoldaten aan de wal er in 1665 toe leidde, dat Raadspensionaris Johan de Witt opdracht gaf om daartoe het Korps Mariniers op te richten. De Engels vloot, ook ter plekke aanwezig, maar geen actie ontplooiend, keek deze kunst van De Ruyter af, en zij richtten hun evenknie op in 1663.